

→ **Barrie Stevens, links als 14-jarige. ‘Vanaf nu ga ik pas beginnen met mezelf.’**
FOTO WESLEY DE WIT

**‘Wat ik altijd deed
wanneer de
eenzaamheid te
groot werd:
werken, werken,
werken’**

‘Misschien had ik meer voor mezelf moeten kiezen’

Tijdens WorldPride staat choreograaf en acteur Barrie Stevens (82) in *The Importance of Being Barrie* voor het eerst in zijn 60-jarige carrière helemaal alleen op het toneel. ‘Het voelt alsof ik nu pas écht begin.’ **Meike van der Ploeg**

Met de persoonlijke solovoorstelling *The Importance of Being Barrie* laat de theatermaker zijn masker vallen. Barrie Stevens kijkt daar nog altijd verbaasd naar, alsof hij zichzelf pas recent heeft ontmoet. “Vanaf nu ga ik pas beginnen met mezelf,” zegt hij. Het klinkt absurd uit de mond van iemand die al ruim zestig jaar publiek bezit is. Zijn carrière noemt hij achteraf een constructie waarin hij langzaam gevangen raakte. De goedlachse choreograaf; de vriendelijke televisiemanager; de man van die ene one-liner.

Die iconische kreet ‘vooral doorgaan!’ werd ooit geboren uit pure empathie achter de jurytafel van de *Soundmixshow*, bedoeld om kandidaten die eigenlijk niet geschikt waren toch met een goed gevoel naar huis te sturen. Maar het escaleerde. Overal waar hij liep, werd het hem nageroepen. Het werd een vloek die hem decennia lang in de hoek drukte van de frivole, flamboyante show-bizzjongen.

Een hoek waaruit hij nu pas ontsnapt door de betekenis van die woorden terug te claimen. Dit is de ultieme poging om te laten zien dat hij meer inhoud heeft dan de buitenwereld hem toeschreef. “Misschien had ik meer voor mezelf moeten kiezen en niet tien jaar achter een jurytafel moeten zitten.”

Gevlucht naar Amsterdam

De voorstelling, geregisseerd door Koen Verheijden, is een zorgvuldig gevlochten theaterportret. De basis werd gelegd toen schrijver Koen Caris Stevens vroeg om honderd cruciale momenten uit zijn leven op te schrijven.

Caris verweefde die anekdotes met het levensverhaal van Stevens’ grote inspiratiebron: de Ierse schrijver Oscar Wilde (1854–1900).

De titel is een directe verwijzing naar Wildes komedie *The Importance of Being Earnest*. Wilde was de gevierde koning van het Londense theater, tot hij in 1895 vanwege zijn homoseksualiteit werd veroordeeld tot dwangarbeid. Stevens spiegelt zich aan de schrijver, die ondanks alles bleef geloven in zichzelf.

Stevens groeide op in het Engelse Guildford. Als tiener vluchtte hij naar Amsterdam. Daar rolde hij van het ene succes in het andere: de *Snip & Snap Revue*, *Ja zuster, nee zuster*, *Tita Tovenaar*. Vrijheid bracht het hem niet direct; zijn werk was vooral een medicijn. “Wat ik altijd deed wanneer de eenzaamheid te groot werd: werken, werken, werken.”

Twee grote liefdes

De rode draad van de voorstelling wordt gevormd door de twee grote liefdes uit zijn leven, die hem vormden tot wie hij nu is. Zanger en acteur Leen Jongewaard, met wie Stevens achttien jaar samen was, was zijn mentor. Maar Jongewaard was ook kritisch, en die blik voedde een diep, levenslang minderwaardigheidsgevoel.

Zelfs nu praat Stevens soms alsof hij auditie doet voor andermans toestemming. *The Importance of Being Barrie* is dan ook een late artistieke vuurdoop. “Ik wil met deze voorstelling aan Leen bewijzen dat ik het wél kan. Dit had hij nooit verwacht van me: dat ik überhaupt het lef zou hebben mezelf zo te laten zien.”

Daarnaast is er het grote, recente gemis van zijn ex-partner Hans Möller, die in 2025 na een samenloop van ziekte en een fietsongeluk overleed. Hoewel ze toen al geruime tijd uit elkaar waren, heeft het overlijden een diepe kras achtergelaten.

Innerlijke rust

Stevens loopt nog steeds in twintig minuten van de metro naar de repetitieruimte. ‘Je gaat het doen,’ zegt hij dan tegen zichzelf. Maar thuis voelt hij de prijs. Hij is moe; niet alleen fysiek, ook mentaal. Het in zijn hoofd stampen van de teksten bezorgt hem slapeloze nachten. Niet alleen vanwege zijn leeftijd, maar ook omdat het Nederlands nooit helemaal zijn eigen taal werd.

Deze voorstelling lijkt te gaan over een man die zijn hele leven vooruit heeft gedanst en gegrept, en nu pas stilstaat bij wie hij zelf is. Stevens’ ‘bevrijding’ dient zich pas aan in de winter van zijn leven. De innerlijke rust waarnaar hij zestig jaar zocht, valt samen met de onvermijdelijke fysieke aftakeling. “Ik weet heus wel dat de eindfase van mijn leven is aangebroken, maar het voelt toch alsof ik nu pas écht begin.”

Hoewel Stevens zegt dat dit zijn laatste voorstelling is, hoopt hij dat het na de drie speeldagen toch doorgaat en dat er nog een kleine tournee volgt. “Stoppen is zo definitief. Ik hoop dat mensen een uurtje de tijd nemen om stil te zitten en naar mijn verhaal te luisteren.”

***The Importance of Being Barrie* is 24 t/m 26 juli te zien in het H'art Museum. Kaarten zijn te bestellen op barriestevens.nl.**